

KONCEPCE ŠKOLNÍHO PORADENSKÉHO PRACOVISTĚ NA OBDOBÍ 2026-2029

Mateřská škola, Základní škola a Praktická škola, Trutnov

Horská 160, 541 02 TRUTNOV

E-mail: mzps.trutnov@volny.cz

www.mzpstrutnov.cz

Vypracovala: Mgr. Iva Gallová

Školní metodik prevence

E-mail: gallova@mzpstrutnov.cz

Obsah

Úvod	3
1. Základní údaje a charakteristika školy	4
2. Vymezení pojmů	6
3. Cíle	7
3.1 Cílové skupiny prevence	8
4. Personální zajištění	9
Závěr	12
Seznam příloh	13

Úvod

Koncepce školního poradenského pracoviště vymezuje poslání, cíle a systém činnosti Školního poradenského pracoviště (dále jen ŠPP), jeho roli ve škole a způsoby podpory žáků, pedagogů a rodičů při prevenci rizikového chování, řešení problémů a rozvoji osobnosti žáků. Je nedílnou součástí činnosti školního poradenského pracoviště a vychází ze specifických potřeb žáků se speciálními vzdělávacími potřebami. Jejím cílem je systematicky podporovat zdravý osobnostní, sociální a emoční rozvoj žáků, vytvářet bezpečné a podnětné školní prostředí a předcházet vzniku rizikového chování s ohledem na individuální možnosti, schopnosti a omezení jednotlivých žáků. Koncepce respektuje různorodost vzdělávacích a výchovných potřeb žáků, včetně žáků s mentálním, tělesným, smyslovým či kombinovaným postižením, poruchami autistického spektra, narušenou komunikační schopností, specifickými poruchami učení a chování nebo s ohrožením v oblasti duševního zdraví. Důraz je kladen na srozumitelnost, strukturovanost, názornost a přiměřenost preventivních aktivit tak, aby byly pro žáky smysluplné a prakticky využitelné v jejich každodenním životě.

Koncepce ŠPP je dlouhodobý dokument, který vychází z příslušného rámcového vzdělávacího programu. Úlohou této strategie je předcházet rizikům a vlivům narušující zdravý osobnostní a sociální vývoj dětí a mládeže. Účinná prevence musí ovlivnit chování ve smyslu podpory zdraví, oddaluje, brání nebo snižuje výskyt rizikových forem chování. Efektivní prevence by měla zvyšovat schopnost žáků činit informovaná a zodpovědná rozhodnutí. Má mít dlouhodobé výsledky. Koncepce ŠPP je vodítkem pro žáky a pedagogické pracovníky školy a ve svém důsledku by měla vést k pozitivní změně klimatu školy s minimem kázeňských problémů a rizikového chování ve škole i mimo školu. Podílí se na ní všichni pedagogičtí pracovníci na podkladě svých povinností, které vycházejí ze školského zákona. Základním předpokladem k maximální účinnosti prevence je aktivní zapojení všech zúčastněných, včetně spolupráce se zákonnými zástupci žáků.

Realizace koncepce ŠPP probíhá v úzké spolupráci pedagogických pracovníků, členů školního poradenského pracoviště, vedení školy, asistentů pedagoga, zákonných zástupců a dalších odborníků a institucí. Navazuje na školní vzdělávací program, individuální vzdělávací plány a doporučení školských poradenských zařízení. Je průběžně vyhodnocována a flexibilně upravována tak, aby odpovídala aktuálním potřebám žáků a specifikům školy.

1. Základní údaje a charakteristika školy

Název: Mateřská škola, Základní škola a Praktická škola, Trutnov

Adresa: Horská 160, Trutnov, 541 02

Zřizovatel: Královéhradecký kraj, Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, 500 03

Práv. forma: příspěvková organizace

Ředitel: Mgr. Jaromír Vašíček

Zástup. řed.: Mgr. Karin Hladká

Telefon: 499 733 386, 732 457 024

E-mail: mzps.trutnov@volny.cz

web: www.mzpstrutnov.cz

Škola sdružuje:

- Mateřskou školu
- Základní školu
- Základní školu speciální
- MŠ a ZŠ při nemocnici
- Střední školu
- Školní družinu
- Školní jídelnu – výdejnu

Školní rada: Ing. Marek Šváb – zástupce zřizovatele, pí Soňa Kotlářová – zástupce rodičů a předsedkyně ŠR, Mgr. Kateřina Šlehoverová zástupce pedagogických pracovníků – jednatele ŠR.

Charakteristika školy:

Založení školy je datováno již od roku 1947. V roce 2000 se škola stala příspěvkovou organizací a od 1. 10. 2001 je zřizovatelem školy Královéhradecký kraj. Základní škola je specifická svým zaměřením na vzdělávání žáků podle §16 odst. 9 (různý stupeň mentálního postižení, kombinované vady, vady řeči apod.). V posledních letech jsou v tomto zařízení vzděláváni žáci s mentálním postižením a žáci s lékařskou diagnózou autismus na dvou typech škol – základní škola praktická a základní škola speciální. V roce 2008 byla škola sloučena se základní školou a mateřskou školou při nemocnici a od září 2010 se její součástí stala i mateřská škola, která zajišťuje předškolní vzdělávání dětí se zdravotním postižením a logopedickými vadami. Další součástí školy se v září 2012 stala Praktická škola. Jejím úkolem je střední vzdělávání a navazuje na základní školu speciální.

Škola je situována v okrajové části města, v blízkosti městského sportovního areálu Horní Staré Město a městské obytné zóny. Základní školu v současné době navštěvuje 32 žáků, Základní školu speciální 29 žáků, Praktickou školu jednoletou a dvouletou celkem 12 žáků. Personální stránku školy zajišťuje ředitel a zástupce ředitele, 13 učitelů, 10 asistentů pedagoga, z nichž 3 jsou zároveň vychovatelé, 3 učitelé mateřské školy a provozní zaměstnanci školy. Nižší počet žáků v jednotlivých třídách poskytuje dostatek prostoru pedagogickým pracovníkům k individuálnímu přístupu nejen k dětem, ale také k jejich zákonným zástupcům. Zařízení školy umožňuje v dostatečné míře realizaci preventivních a volnočasových aktivit. Škola je vybavena speciální místností Snoezelen, která je určena všem žákům školy. Slouží především k celkovému zklidnění, rozvoji verbální i neverbální komunikace, ke stimulaci smyslů a odbourávání rizikových projevů jedince, posílení schopnosti adaptace, socializace, ke snížení poruch chování, pozornosti, nesoustředěnosti, také k odbourávání impulzivity a podpoře kognitivní a emocionální složky osobnosti.

K dalším možnostem osobnostního rozvoje dětí slouží relaxační místnost, žákovská knihovna, počítačová učebna, cvičná kuchyňka, pracovní dílny, tělocvična a k dispozici je i pozemek sloužící k pěstitelské činnosti žáků. Žáci mají dostatečný prostor k pohybovým aktivitám nejen v areálu školy, ale i na přilehlé ploše městského sportoviště. Škola poskytuje svým žákům stálou nabídku zájmových kroužků a volnočasových aktivit. Školní družina realizuje, ve svých třech odděleních, výchovný program "Učíme se pro život". Důraz je zde především kladen na individuální zájmovou činnost jednotlivých žáků.

2. Vymezení pojmů

Primární specifická prevence školy obsahuje preventivní programy zaměřené na konkrétní věkovou skupinu žáků, v základním vzdělávání je to věková hranice od 6 do 15 let. Jednotlivé, úzce tematicky zaměřené preventivní programy se snaží hledat způsoby, jak předcházet konkrétním formám projevů rizikového chování žáků a jejich snahou je vzbudit v jedinci takové předpoklady, které jej posílí proti potenciálním rizikům. Specifikum žáků se speciálními vzdělávacími potřebami spočívá zejména v tom, že vyžadují specifické podpůrné programy, které jim usnadňují vyrovnávat se s handicapem a předcházejí tak negativnímu vlivu jejich vyčlenění z okolní společnosti.

Specifická primární prevence – aktivity a programy, které jsou zaměřeny specificky na předcházení a omezování výskytu jednotlivých forem rizikového chování žáků. Jedná se o:

- všeobecnou prevenci, která je zaměřena na širší populaci, aniž by byl dříve zjišťován rozsah problému nebo rizika;
- selektivní prevenci, která je zaměřena na žáky, u nichž lze předpokládat zvýšený výskyt rizikového chování;
- indikovanou prevenci, která je zaměřena na jednotlivce a skupiny, u nichž byl zaznamenán vyšší výskyt rizikových faktorů v oblasti chování, problematických vztahů v rodině, ve škole nebo s vrstevníky.

Nespecifická primární prevence – veškeré aktivity podporující zdravý životní styl a osvojování pozitivního sociálního chování prostřednictvím smysluplného využívání a organizace volného času, například zájmové, sportovní a volnočasové aktivity a jiné programy, které vedou k dodržování určitých společenských pravidel, zdravého rozvoje osobnosti, k odpovědnosti za sebe a své jednání. Tento typ prevence je významný v kontextu aplikace různých efektivních a vyhodnotitelných specifických programů (Dokument MŠMT č.j.: 21291/2010-28, 2010, s. 2).

Aktivity školy jsou cíleně směřovány k prokazatelně efektivní specifické primární prevenci a eliminaci aktivit z oblasti neefektivní primární prevence. Tyto cíle jsou orientovány k rozpoznání a zajištění pomoci včasné intervence nebo krizové intervence zejména v případech: traumatických zážitků domácího násilí, šikanování, násilného chování, týrání a zneužívání dětí, ohrožování výchovy dítěte, experimentování s návykovými látkami (legální a nelegální

návykové látky), rizikových stravovacích návyků vedoucích k poruchám příjmu potravy (mentální bulimie, mentální anorexie).

Efektivní primární prevence – kontinuální a komplexní programy, interaktivní programy v menších skupinách, vytváření dobrého klimatu ve třídě a skupině, především programy pomáhající odolávat žákům sociálnímu tlaku zaměřené na zkvalitnění komunikace, osvojování a rozvoj sociálně emočních dovedností a kompetencí, konstruktivní zvládání konfliktů a zátěžových situací, odmítání legálních a nelegálních návykových látek, zvyšování zdravého sebevědomí a sebehodnocení, posilování odvahy, stanovování realistických cílů, zvládání úzkosti a stresu apod. Principy efektivní a vyhodnotitelné prevence jsou založeny na soustavnosti a dlouhodobosti, aktivitě, přiměřenosti, názornosti, uvědomělosti.

Cílem koncepce ŠPP je předcházet či snižovat míru rizikového chování a poskytovat ochranu před dopady rizikového chování, pokud byl už zaznamenán jeho výskyt. Neméně důležitým cílem je komplexní spolupráce při respektování jednotlivých kompetencí pedagogů, žáků a rodičů. na **tři hlavní typy cílů**.

3. Cíle

Cíle koncepce ŠPP vycházejí z aktuálního dokumentu – Školní preventivní strategie na období 2026–2031, která je zaměřena na oblast, jak předcházet či snižovat míru rizikového chování a poskytovat ochranu před dopady rizikového chování, pokud byl už zaznamenán jeho výskyt. Neméně důležitým cílem je komplexní spolupráce při respektování jednotlivých kompetencí pedagogů, žáků a rodičů. Cíle koncepce ŠPP jsou z hlediska času zaměřeny na **tyto cíle**:

Hlavní cíle:

- Vytvářet bezpečné a podpůrné školní prostředí
- Předcházet vzniku a šíření rizikového chování
- Podporovat rozvoj sociálních, emočních a komunikačních dovedností žáků
- Zajišťovat včasnou identifikaci problémového chování
- Zvyšovat kompetence pedagogických pracovníků

1. Střednědobé cíle (vycházejí z dlouhodobých cílů):

- Zajištění poradenství pro třídní učitele prostřednictvím konzultací s výchovným poradcem a školním metodikem prevence;
- zajištění pravidelné komunikace mezi zákonnými zástupci žáků a pedagogickými

pracovníky;

- kvalitní výchovné působení a vedení žáků k osvojování návyků vedoucích ke zdravému životnímu stylu a ekologické výchově, upevňování znalostí žáků o základních lidských právech a hodnotách společenského chování;
- monitoring aktuálních forem rizikového chování žáků ve škole;
- předcházení rizikům spojených s konfliktními situacemi souvisejícími s mimoškolními aktivitami žáků.

2. Krátkodobé cíle (vycházejí ze střednědobých cílů):

- Jsou řešeny v Minimálním preventivním programu školy (dále jen MPP), který je vypracován vždy na konkrétní období jednoho školního roku.

3.1 Cílové skupiny prevence

Primární cílovou skupinu etopedicky zaměřené prevence tvoří děti, mládež a pedagogičtí pracovníci, sekundární cílovou skupinou jsou potom zákonní zástupci dětí a veřejnost.

Žáci a studenti

Školní preventivní strategie je primárně zaměřena na cílovou skupinu žáků 6 až 15 let, vzhledem ke specifčnosti žáků školy je obvyklý individuální přístup nejen k výuce žáků, ale i ke vzdělávání a výchovy preventivní problematiky. Prevence sociálně patologických jevů u žáků musí být do vzdělávacích osnov začleněna přirozeným způsobem tak, aby se tato prevence stala samozřejmou součástí školních osnov a výuky jednotlivých předmětů a nebyla pojmána jako nadstandardní aktivita školy. Všechny činnosti jsou přizpůsobeny biologickému a zejména mentálnímu věku žáků a zásadám efektivní primární prevence.

Pedagogové a další pedagogičtí pracovníci školy

Hlavním garantem předávání informací o plnění preventivního plánu pro daný školní rok je školní metodik prevence. Zvyšuje povědomí všech zaměstnanců školy o síti odborné pomoci a otevřeně diskutuje o požadavcích jednotlivých učitelů a kompetencích ŠMP. Informační systém – systém spolupráce při předávání informací pedagogům i nepedagogickým pracovníkům školy o postupu realizace aktuálního Minimálního preventivního programu školy.

Vzdělávání v oblasti prevence – vzdělávání zahrnuje odborné vzdělávání ŠMP, výchovného poradce a dalších pedagogických pracovníků. Vzdělávací plán reaguje na aktuální vzdělávací potřeby školy, finanční možnosti školy a využívá akreditovaných a osvědčených vzdělávacích

programů. Vzdělávání umožňuje aktivní spolupráci všech pracovníků při tvorbě MPP.

Zákonní zástupci

Informovanost zákonných zástupců o postojích školy k preventivní strategii a možnostech intervence v případě nějakého problému či provinění ze strany jejich dítěte. Je nutné klást důraz na zpětnou vazbu a prohloubení vzájemné spolupráce.

Informační servis pro rodiče:

- třídní schůzky, společné kulturní a sportovní aktivity
- konzultační hodiny vyučujících
- konzultační hodiny pracovníků ŠPP
- webové stránky školy, výroční zpráva, elektronický komunikační systém pro rodiče
- písemná sdělení školy, distribuce informačních materiálů

4. Personální zajištění

Vedení školy: ředitel a jeho zástupce odpovídají za prevenci a poskytování poradenských služeb. Vytváří materiální, personální a časové podmínky pro předcházení rizikového chování. Vedení školy se také podílí na tvorbě důležitých koncepčních kroků při poskytování poradenských služeb, a to zejména ve smyslu vymezení kompetencí a konkrétních činností pověřených odborníků. Ředitel školy zabezpečuje poskytování poradenských služeb ve škole školním poradenským pracovištěm, ve kterém působí zpravidla výchovný poradce a školní metodik prevence, kteří spolupracují zejména s třídními učiteli, učiteli výchov, případně s dalšími pedagogickými pracovníky školy.

Školní metodik prevence: koordinuje tvorbu a kontroluje realizaci preventivního programu školy. Koordinuje a participuje na realizaci aktivit školy zaměřených na konkrétní formy rizikového chování. Metodicky vede pedagogické pracovníky školy v oblasti prevence rizikového chování.

Výchovný poradce školy: zajišťuje poradenskou, informační a metodickou činnost. Poskytuje žákům rady ohledně jejich budoucího povolání. Pomáhá žákům se speciálními vzdělávacími potřebami, a to depistáží a integrací těchto žáků. Umožňuje individuální kontakt mezi rodiči a školou konzultačními hodinami. Podílí se na tvorbě individuálních vzdělávacích plánů žáků.

Pedagogičtí pracovníci školy: participují na realizaci preventivních aktivit školy, spolupracují a konzultují problematiku prevence s Výchovně-preventivním týmem. Třídní učitelé průběžně provádějí diagnostiku jednotlivých žáků a celé třídy.

Školní poradenské pracoviště personálně zajišťují:

Složení: Mgr. Martina Tučková – výchovný poradce
 Mgr. Iva Gallová – školní metodik prevence
 Mgr. Dagmar Slaninová – školní speciální pedagog, koordinátor pro komunikaci s SPC
 Markéta Flečková, DiS. – koordinátor poradenských služeb v MŠ

Program poradenských služeb ŠPP je součástí přílohy tohoto dokumentu.

Vnější spolupracující subjekty:

Středisko výchovné péče Varianta

Mládežnická 536, Trutnov 541 02

Mob.: (+420) 731 389 631

E-mail: svp.varianta@seznam.cz

Pedagogicko-psychologická poradna Královéhradeckého kraje – Pracoviště Trutnov

Horská 5, Trutnov – Střední předměstí, Trutnov 541 01

Tel.: (+420) 499 813 080

E-mail: info@ppptrutnov.cz

SPC Trutnov

Na Struze 8, Trutnov 541 01

Tel.: (+420) 731 582 421

E-mail: spc.tu@centrum.cz

OSPOD Trutnov

MěÚ Trutnov, Slovanské náměstí 165, Trutnov 541 01

Tel.: (+420) 499 803 331

Městský úřad Trutnov

Slovanské náměstí 165, Trutnov 541 01

Tel.: (+420) 499 803 111, (+420) 499 803 103

E-mail: mesto@trutnov.cz, podatelna@trutnov.cz

RIAPS Trutnov

Procházekova 818, Trutnov 541 01

Tel.: (+420) 499 814 890

E-mail: riaps@riaps.cz

Městská policie Trutnov

Slovanské náměstí 165, Trutnov 541 01

Tel.: (+420) 499 803 292, (+420) 499 813 064

linka tísňového volání 156

E-mail: mpolicie@trutnov.cz

Policie České republiky

Roty Nazdar 497, Trutnov 541 01

Tel.: (+420) 974 539 229

E-mail: tu.int@pcr.cz

Závěr

Koncepce ŠPP na období let 2026–2029 představuje ucelený a systematický rámec preventivních aktivit školy realizovaných prostřednictvím školního poradenského pracoviště. Je zaměřena na podporu bezpečného, respektujícího a podnětného školního prostředí, které reflektuje individuální potřeby všech žáků, včetně žáků se speciálními vzdělávacími potřebami.

Průběžné vyhodnocování účinnosti preventivních opatření, sledování aktuálních rizikových jevů a reflexe potřeb školního kolektivu umožňují program flexibilně aktualizovat a rozvíjet. Získané poznatky slouží jako východisko pro další plánování preventivních aktivit a pro zkvalitňování práce školního poradenského pracoviště.

Škola se zavazuje vytvářet podmínky pro naplňování tohoto programu, podporovat profesní rozvoj pedagogických pracovníků v oblasti prevence rizikového chování a posilovat otevřenou komunikaci mezi školou, žáky a jejich zákonnými zástupci. Poradenství a činnost ŠPP tak přispívá k celkovému rozvoji osobnosti žáků, k posilování jejich sociálních a životních kompetencí a k naplnění hlavního poslání školy – poskytovat kvalitní, bezpečné a podpůrné vzdělávání.

Školní poradenské pracoviště je nedílnou součástí školy a jeho činnost přispívá k vytváření bezpečného a podpůrného prostředí pro všechny žáky. Systematická práce ŠPP, založená na spolupráci s pedagogy, rodiči a externími odborníky, umožňuje efektivně řešit individuální potřeby žáků a podporovat jejich osobnostní i sociální rozvoj. Tato koncepce představuje rámec pro plánování, realizaci a vyhodnocování poradenských a preventivních činností školy a bude průběžně aktualizována tak, aby reflektovala aktuální potřeby školy i žáků.

Seznam příloh

Strategie předcházení školní neúspěšnosti	1
Program poradenských služeb ve škole	5
Školní preventivní program proti šikaně	6

STRATEGIE PŘEDCHÁZENÍ ŠKOLNÍ NEÚSPĚŠNOSTI

Úvod

Školní úspěšnost je vymezena jako soulad mezi požadavky vzdělávacího systému a výkony žáka, jeho činností a osobnostním vývojem. Pro školní úspěch žáka je důležité, aby si zvnitřnil požadavky na něj kladené – je tedy nutná interiorizace neboli vnitřní přijetí. Pojem školní úspěšnost se projevuje v trojí rovině, a to podle subjektů a vzájemných vztahů:

- společenská rovina – rodina a její společenská prestiž a postavení určuje požadavky na výkon a důležitost školní úspěšnosti člena rodiny;
- pedagogická rovina – základem je hodnocení žákových výkonů ve vztahu učitel-žák – pokud je učitelovo hodnocení žákem přijímáno, žák si pak na jeho základě vytvoří vlastní sebehodnocení, pokud ale žák nesouhlasí a považuje hodnocení za nespravedlivé, může to ovlivnit i vztahy mezi žáky ve třídě;
- psychologická rovina – dopad školního úspěchu/neúspěchu na žákovo sebepojetí, sebehodnocení, sebeúctu a seberealizaci.

Překážky školní úspěšnosti

Školní neúspěšnost je problém pedagogický a sociální. Žáci nesplňují požadavky školy související se zvládnutím školního vzdělávacího programu, nezvládají základní požadované standardy dané školy (znalosti, dovednosti, kompetence). V praxi se jedná o žáky, kteří opakují ročník, případně neukončí základní školu absolvováním deváté třídy.

Za hlavní příčiny školní neúspěšnosti považuje Vágnerová (1996):

- sníženou úroveň rozumových schopností žáka;
- nerovnoměrné nadání žáka;
- sociální ovlivnění žáka;
- další okolnosti:
 - vývojové změny;
 - somatický stav;
 - osobnost;
 - aktuální psychický stav žáka a jiné

Školní neúspěšnost je obrazem i důsledkem individuálních rozdílů, které nacházíme nejen v osobnosti žáků (např. v úrovni a struktuře nadání, charakteru, zájmu o učení, v emotivitě, motivaci, harmoničnosti či disharmoničnosti osobnosti), ale i v oblasti jejich výkonnosti ve škole a v jejich rodinné výchově. Špatný prospěch a neprospěch nejsou většinou monokauzální, ale častěji polykauzální. Každý případ špatného prospěchu má svou individuální souhru příčin a podmínek, vlastní vývoj a dynamiku. Jediný osamocený hendikep (např. horší rodinné podmínky) nemusí mít automaticky záporný determinující účinek na školní úspěšnost žáka. Většinou jde u školní neúspěšnosti o kombinaci více podmínek a příčin.

Příčiny neprospěchu dělíme na vnitřní a vnější, a na příčiny změnitelné a nezměnitelné (na příčiny stálé, stabilní v čase). U vážných nedostatků v prospěchu a výrazných neúspěchů ve škole je třeba zjistit, o jaký typ neúspěchu jde:

- zda se nejedná o trvalejší, příp. progredující a celkovou **tzv. absolutní školní neúspěšnost**. To je taková výuková nedostačivost, kdy žák neprospívá proto, že nemá dostatečně rozvinuté intelektové schopnosti nutné k úspěšné docházce do normální školy.
- může však jít také rovněž o tzv. dočasnou, přechodnou či částečnou, dílčí, parciální **relativní školní neúspěšnost**, kdy žák propadá nebo má špatný prospěch z příčin mimointelektových (např. pro intelektuální pasivitu, pro momentální indispozici), které většinou lze odstranit.

U **relativní školní neúspěšnosti** jsou výkony žáka ve vyučování nižší než jeho rozumové (mentální) potenciality, možnosti, schopnosti, dovednosti a předpoklady. Jde o tzv. podvýkonový syndrom. Může být způsoben např. krizovou, stresovou situací, unavitelností, sníženou frustrační tolerancí, neurotickou reaktivitou, nerovnoměrným nadáním, dočasně sníženou sebedůvěrou, demotivací pro opakovanou neúspěšnost apod. Zde může hodně pomoci obnovení přiměřené sebedůvěry vhodně volenou pochvalou, kladným oceněním, úspěšností.

Pokud jde o **absolutní školní neúspěšnost**, víme, že intelektově defektních, mentálně retardovaných je v populaci kolem 3 %. U některých jedinců se školní neúspěšnost projeví i v opakování ročníků a následně v řádném nedokončení základního vzdělávání nebo nedokončení studia.

1. Řešení školní neúspěšnosti

Při podezření na školní neúspěšnost žáka je primárně nutné podrobit dítě kvalitní pedagogické, speciálně-pedagogické a případně psychologické diagnostice, aby byly odhaleny konkrétní příčiny selhávání žáka ve škole. Diagnostika žákových možností, učebních stylů a vzdělávacích potřeb nám pak umožní nastavit vhodná opatření. Je potřeba reagovat včas tak, aby žák byl schopen zastavit svůj pokles výkonu a případně se vrátit mezi "školsky úspěšné děti".

Možná opatření volíme individuálně na základě diagnostiky a zjištěných potřeb žáků:

- 1. Jednání se zákonným zástupcem žáka, žákem a třídním učitelem** po prvním čtvrtletí (jednání může být uskutečněno i v kratším časovém úseku a během školního roku při výrazném zhoršení prospěch žáka). Přítomni budou nejen zákonní zástupci a třídní učitel, či učitel daného předmětu, ale i výchovný poradce. Na tomto setkání je domluven následující postup (možnosti a opatření vedoucí k nápravě).
- 2. Individuální konzultace žáka nebo jeho zákonných zástupců s výchovným poradcem.** Diagnostika školní neúspěšnosti a individuální poradenství (specifické učební styly, aktuální zdravotní stav, rodinné klima) nastavené dle zájmů žáka či rodičů. Možná podpora či pomoc ze strany externích odborníků (PPP, SPC).
- 3. Plán pedagogické podpory** – v případě přetrvávající školní neúspěšnosti žáka (podpurná opatření). Třídní učitel zajišťuje jak setkání všech zainteresovaných stran, také tvorbu plánu pedagogické podpory. Po jeho zpracování obznamuje žáky i rodiče s jeho obsahem.
- 4. Dlouhodobá nepřítomnost žáka ze zdravotních či jiných důvodů.** Po jednání se zákonnými zástupci žáka je domluvena individuální podpora a pomoc, aby žák dokázal kompenzovat svou absenci při vzdělávání (doučování se spolužáky, individuální konzultace, distanční vzdělávání, individuální termíny zkoušek apod.).
- 5. Průběžná a konečná evaluace procesu podpory školní neúspěšnosti žáka.** Hodnocení proběhne na společných schůzkách všech zainteresovaných stran.

Plán pedagogické podpory pro žáky zatížené školní neúspěšností je souhrn opatření nabízeným žákům a jejich zákonným zástupcům. Nezbytnou součástí tohoto plánu jsou závazné povinnosti všech zúčastněných stran. Sankce či povinnosti na kterých se vzájemně všichni aktéři dohodnou.

2. Formy a metody práce

Efektivní oporu podpůrného programu zajišťují především kvalitní metody a formy pedagogické činnosti využívané učitelem. Při hledání možností, jak nastavit aktivizační techniky zaměřené na individuální pomoc při prevenci prohloubení školní neúspěšnosti konkrétního žáka se jedná zejména o:

- nastavení kvalitního studijního plánu, tj. stanovení přiměřeného obsahu učiva – učitel stanovuje obsah učiva určený k osvojení v rozsahu, který odpovídá žakovým vzdělávacím možnostem (intelektovým i sociálním),
- zadávání pravidelných úkolů vycházejících ze stanoveného obsahu učiva, tj. podpůrného plánu – zadání práce pro domácí přípravu – dílčí úkoly odpovídající žakovým vzdělávacím možnostem,
- možnost plnit zadané úkoly v rámci volných hodin ve škole, možnost doučování,
- užívání podpůrných aktivit – oznámení písemné práce, stanovení termínu zkoušení z konkrétního učiva, umožnění opakovaného opravného pokusu,
- používání podpůrných pomůcek při samostatné práci – přehledy, tabulky, kalkulačky, nákresy, aj. dle charakteru předmětu, které pomohou žákovi lépe se orientovat v učivu,
- individuální práce se žákem v rámci individuálních konzultací i v rámci vyučovací hodiny – pomoc žákovi odstranit výrazné mezery v učivu, podpora při výuce při výkladu nového učiva,
- vedení písemných záznamů o průběhu podpory – zadání úkolu, termín splnění, poskytování pravidelných informací o průběhu podpůrného programu rodičům a výchovnému poradci – informace o přístupu žáka k plnění povinností v časovém sledu,
- domluva konzultačních hodin mezi učitelem a žákem, kdy je žák zván na konkrétní termíny v případě, že žák potřebuje opakovaně vysvětlit probírané učivo. Učitel telefonicky zve rodiče současně se žákem, aby je informoval o pravidlech práce, aby se s rodiči dohodl, jak mohou své dítě podpořit,
- doučování (ve spolupráci se staršími žáky).

PROGRAM PORADENSKÝCH SLUŽEB

ŠPP personálně zajišťují:

Mgr. Martina Tučková – výchovný poradce a kariérní poradce

Mgr. Iva Gallová – školní metodik prevence

Mgr. Dagmar Slaninová – školní speciální pedagog, koordinátor pro komunikaci s SPC

Markéta Flečková, DiS. – koordinátor poradenských služeb v MŠ

Konzultace a poradenské služby ŠPP jsou poskytovány dle potřeby a předchozí domluvy v tomto časovém rozsahu:

Mgr. Martina Tučková – výchovný poradce a kariérní poradce

- středa 13.30 - 14.30 hod.

Mgr. Iva Gallová – školní metodik prevence

- středa 13.30 - 14.00 hod.

Mgr. Dagmar Slaninová – školní speciální pedagog, koordinátor pro komunikaci s SPC

- úterý 12.30 - 13.00 hod.

Markéta Flečková, DiS. – koordinátor poradenských služeb v MŠ

- sudý týden středa 12.30 – 13.00 hod.

Úkolem poradenského pracoviště je spolupráce nejen s konkrétními žáky a jejich zákonnými zástupci, ale i ostatními pedagogickými pracovníky a vnějšími spolupracujícími subjekty. Jeho činnost a kompetence upravuje **Vyhláška o poskytování poradenských služeb ve školách a školských poradenských zařízeních (č. 197/2016 Sb. novelizující vyhlášku č. 72/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů)**. Školní poradenské pracoviště (dále jen ŠPP) poskytuje poradenské služby, které jsou svým rozsahem odpovídající počtu a vzdělávacím potřebám žáků školy.

ŠKOLNÍ PREVENTIVNÍ PROGRAM PROTI ŠIKANĚ

Úvod

Školní preventivní program proti šikaně byl zpracován na základě informací a metodických doporučení čerpaných z materiálů MŠMT, které se problematikou šikany, jako významného rizikového jevu, zabývá a zpracovalo ji v dokumentu vydaném v roce 2016 jako Metodický pokyn Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (č.j. MSMT-21149/2016) k prevenci a řešení šikany ve školách a školských zařízeních. Školní preventivní program je primárně určen všem pedagogickým pracovníkům školy, dále nepedagogickým pracovníkům, žákům a jejich zákonným zástupcům. Škola má ze zákona jednoznačnou odpovědnost za vytváření a udržování bezpečného prostředí, za ochranu žáků a jejich zdraví a za předcházení vzniku jakýchkoli forem rizikového chování ve škole, tedy i šikany. Ředitel školy má zároveň odpovědnost za zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví pro své zaměstnance, tedy také za prevenci šikany zaměřené na učitele.

Škola řeší každoročně problematiku rizikového chování v aktuálním Minimálním preventivním programu školy (dále jen MPP), který ve své příloze obsahuje Krizový plán školy, v tomto dokumentu je popsán podrobný postup při výskytu šikany v prostorách školy nebo na akcích pořádaných školou.

1. Zmapování aktuální situace – evaluace

V předchozích letech proběhlo ve škole mnoho aktivit zaměřených na prevenci šikany, které probíhaly nejen prostřednictvím výuky, ale i realizací akcí konaných na podporu spolupráce žáků a celého kolektivu. Součástí preventivního působení byly také aktivity jednotlivých třídních učitelů, které zahrnovaly konzultace s rodiči a konkrétními žáky, kteří vykazovali některé známky rizikového chování. Škola aktivně spolupracuje s externími institucemi, které se zabývají pomocí v oblasti problematiky rizikových forem chování. Ve škole působí školní preventivní tým, který umožňuje konzultace dle potřeby nejen svým kolegům, ale i žákům nebo jejich zákonným zástupcům, dále probíhají pravidelné konzultace výchovného poradce školy a zákonných zástupců jednotlivých žáků. Škola zajišťuje podporu a rozvoj pedagogů v podobě dalšího vzdělávání a prohlubování jejich znalostí v oblasti komunikace, řešení konfliktů, interakce mezi učitelem a žákem, v diagnostice klimatu školní třídy, v ovlivňování postojů žáků v přijímání různosti, v podpoře osobnostně-sociálního rozvoje žáků.

2. Charakteristika šikany

Specifická forma agrese, cílené jednání umožňující fyzickým či psychickým týráním druhých získat nad nimi pocit převahy, určité výhody. **Toto jednání je opakované.** Oběti se stávají většinou sociálně či fyzicky nebo psychicky znevýhodnění jedinci s nízkým sebevědomím. Šikana je dále charakteristická nepoměrem sil, bezmocností oběti, nepříjemností útoku pro oběť a samoučelností agrese. Proces šikanování prochází několika fázemi. Počáteční fáze jsou charakteristické ostrakismem vyhlédnuté oběti, následuje přitvrzení manipulace (převážně fyzického charakteru) a konečné fáze postihují celý kolektiv, který je rozdělen na dvě části, a to na část agresorů a těch, kteří se postavili na stranu oběti. Násilí jako normu přijímají všichni členové třídy. Šikanování se stává skupinovým programem.

2.1 Podoby šikany

- Přímá šikana může mít podobu fyzickou (např. bití, plivání, tahání za vlasy), verbální (např. vulgární nadávky, zraňující komentáře k rase, národnosti, etnicitě, náboženství nebo sexualitě, výhrůžky, násilné a manipulativní příkazy); nebo neverbální (např. urážlivá gesta a zvuky, zírání, používání zstrašujících nebo výhrůžných výrazů ve tváři, nebo v řeči těla, ničení/schovávání/kradení věcí nebo učebních pomůcek).
- Nepřímá šikana má za cíl způsobit emocionální a psychologické utrpení a poškodit sociální status oběti. Tato šikana je vykonávána způsobem, kdy útočník působí bolest tak, aby to vypadalo, že žádný takový záměr ve skutečnosti nemá. Hlavní agresor k útoku často využívá prostředníka, neútočí přímo. Nepřímá šikana je většinou nefyzická, nicméně v některých případech může být také třetí strana manipulována do situace, kdy má zapříčinit fyzické ublížení. Nefyzické formy nepřímé šikany pak mohou zahrnovat záměrnou ignoraci nebo izolování žáka nebo učitele rozšiřování zákeřných pomluv a lží, neoprávněná nařčení ze sexuálního obtěžování nebo nespravedlivého hodnocení (u učitele), ničení pověsti a reputace, ponižování před ostatními žáky i pedagogy, nepříjemné sexuální provokace.
- Jednou z nejčastějších forem šikany je také elektronická šikana, tj. kyberšikana, která může mít podobu např. zakládání falešných profilů na jméno žáka či učitele s dehonestujícím obsahem, prezentace ponižujících videí na portálech, jako je youtube.com, spoluzaci.cz nebo facebook.com apod., prezentace zraňujících komentářů

na webu, rozesílání vulgárních nebo výhružných koláží s tváří žáka nebo učitele či příslušníků jeho rodiny, výhružné SMS nebo e-maily apod. Oproti šikaně tváří v tvář má kyberšikana ze své podstaty mnohem větší dosah, čímž ještě více zhoršuje prožívání oběti.

2.2 Stadia šikanování (Kolář, 2011)

První stadium: Zrod ostrakismu Jde o mírné, převážně psychické formy násilí, kdy se okrajový člen skupiny necítí dobře. Je neoblíben a není uznáván. Ostatní ho více či méně odmítají, nebaví se s ním, pomlouvají ho, spřádají proti němu intriky, dělají na jeho účet „drobné“ legrácky apod. Tato situace je již zárodečnou podobou šikanování a obsahuje riziko dalšího negativního vývoje.

Druhé stadium: Fyzická agrese a přitvrzování manipulace V zátěžových situacích, kdy ve skupině stoupá napětí, začnou ostrakizovaní žáci sloužit jako hromosvod. Spolužáci si na nich odreagovávají nepříjemné pocity, například z očekávané těžké písemné práce, z konfliktu s učitelem nebo prostě jen z toho, že chození do školy je obtěžuje. Manipulace se přitvrzuje a objevuje se zprvu ponejvíce subtilní fyzická agrese. Stupňování agrese může být dáno také neřešením předchozí situace.

Třetí stadium (klíčový moment): Vytvoření jádra Vytváří se skupina agresorů, úderné jádro. Tito šířitelé „viru“ začnou spolupracovat a systematicky, nikoliv již pouze náhodně, šikanovat nejvhodnější oběti. V počátku se stávají jejich oběťmi ti, kteří jsou už osvědčeným objektem ostrakizování. Třída ví, o koho jde. Jde o žáky, kteří jsou v hierarchii nejnižší, tedy ti „slabí“. Většinou platí mezi ostatními žáky názor - „raději on, než já“.

Čtvrté stadium: Většina přijímá normy. Normy agresorů jsou přijaty většinou a stanou se nepsaným zákonem. V této době získává neformální tlak ke konformitě novou dynamiku a málokdo se mu dokáže postavit. Platí „Buď jsi s námi, nebo proti nám.“ U členů „virem“ přemožené skupiny dochází k vytvoření jakési alternativní identity, která je zcela poplatná vůdcům. I mírní a ukáznění žáci se začnou chovat krutě – aktivně se účastní týrání spolužáka a prožívají při tom uspokojení.

Páté stadium: Totalita neboli dokonalá šikana Násilí jako normu přijímají všichni členové třídy. Šikanování se stává skupinovým programem. Obrazně řečeno nastává éra „vykořisťování“. Žáci jsou rozděleni na dvě sorty lidí, které pro přehlednost můžeme označit jako „otrokáře“ a „otroky“. Jedni mají všechna práva, ti druzí nemají práva žádná. Ve čtvrtém

a pátém stadiu hrozí reálné riziko prorůstání parastruktury šikany do oficiální školní struktury. Stává se to v případě, kdy iniciátor šikanování je sociometrickou hvězdou. Je žákem s výborným prospěchem, má kultivované chování a ochotně pomáhá pedagogovi plnit jeho úkoly.

Zvláštnosti u psychických šikan: U psychických šikan zůstává princip stadií nezměněn. Nicméně jejich podoba je jiná. V popředí je nepřímá a přímá verbální agrese čili psychické násilí. Často se zraňuje „jen“ slovem a izolací. Rozdíl je pouze v tom, že se nestupňuje násilí fyzické, ale psychické. Krutost psychického násilí si však v ničem nezádá s nejbrutálnější fyzickou agresí.

2.3 Varovné signály při výskytu šikany

Přímé varovné signály šikanování mohou být např.: posměšné poznámky na adresu žáka, pokořující přezdívka, nadávky, ponižování, hrubé žerty na jeho účet; účet např. z důvodu etnicity, sexuální orientace, náboženského vyznání apod.; kritika žáka, výtky na jeho adresu, zejm. pronášené nepřátelským, nenávisťným, pohrdavým tónem; nátlak na žáka, aby dával věcné nebo peněžní dary šikanujícímu nebo za něj platil; příkazy, které žák dostává od jiných spolužáků, zejména pronášené panovačným tónem; skutečnost, že se žák podřizuje ponižujícím a panovačným příkazům spolužáků; nátlak na žáka k vykonávání nemorálních až trestných činů či k nucení spoluúčasti na nich; honění, strkání, šťouchání, rány, kopání, které třeba nejsou zvlášť silné, ale je nápadné, že je oběť neoplácí; rvačky, v nichž jeden z účastníků je zřetelně slabší a snaží se uniknout; žák se snaží bránit cestou zvýšené agrese, podrážděnosti, odmítání učitelům apod.

Nepřímé varovné signály šikanování mohou být např.: žák je o přestávkách často osamocený, ostatní o něj nejeví zájem, nemá kamarády; při týmových sportech bývá jedinec volen do družstva mezi posledními; při přestávkách vyhledává blízkost učitelů; má-li žák promluvit před třídou, je nejistý, ustrašený; působí smutně, nešťastně, stísněně, mívá blízko k pláči; stává se uzavřeným; jeho školní prospěch se někdy náhle a nevysvětlitelně zhoršuje; jeho věci jsou poškozené nebo znečištěné, případně rozházené; zašpiněný nebo poškozený oděv; stále postrádá nějaké své věci; odmítá vysvětlit poškození a ztráty věcí nebo používá nepravděpodobné výmluvy; mění svoji pravidelnou cestu do školy a ze školy; začíná vyhledávat důvody pro absenci ve škole; odřeniny, modřiny, škrábance nebo řezné rány, které nedovede uspokojivě vysvětlit.

Zákonní zástupci žáků by si měli všimnout především těchto možných signálů šikany:

za dítětem nepřicházejí domů spolužáci nebo jiní kamarádi; dítě nemá kamaráda, s nímž by trávil volný čas, s nímž by si telefonovalo apod.; dítě není zváno na návštěvu k jiným dětem; nechce dítě jít ráno do školy (zvláště když dříve mělo dítě školu rádo). Dítě odkládá odchod z domova, případně je na něm možno pozorovat i strach; ztráta chuti k jídlu; dítě nechodí do školy a ze školy nejkratší cestou, případně střídá různé cesty, prosí o odvoz autem; dítě chodí domů ze školy hladové (agresori mu berou svačinu nebo peníze na svačinu); usíná s pláčem, má neklidný spánek, křičí ze snu, např. "Nechte mě!"; dítě ztrácí zájem o učení a schopnost soustředit se na ně; dítě bývá doma smutné či apatické nebo se objevují výkyvy nálad; zmínky o možné sebevraždě; odmítá svěřit se s tím, co ho trápí; dítě žádá o peníze, přičemž udává nevěrohodné důvody (například opakovaně říká, že je ztratilo), případně doma krade peníze; dítě nápadně často hlásí ztrátu osobních věcí; dítě je neobvykle, nečekaně agresivní k sourozencům nebo jiným dětem, projevuje i zlobu vůči rodičům; dítě si stěžuje na neurčité bolesti břicha nebo hlavy, možná ráno zvrací, snaží se zůstat doma; své zdravotní obtíže může přehánět, případně i simulovat (manipulace s teploměrem apod.); dítě se vyhýbá docházce do školy; dítě se zdržuje doma více, než mělo ve zvyku.

3. Preventivní opatření školy

- Všichni pedagogičtí pracovníci ve škole se snaží vytvářet bezpečné prostředí důvěry, založené na přátelských vztazích mezi pedagogy a žáky, ale zejména na přátelských vztazích mezi žáky.
- Ve školním řádu je uvedeno, jak se mají žáci chovat v prostorách školy. Také jsou v něm uvedeny postihy za jeho porušování. Vždy na začátku školního roku jsou nejen žáci, ale i jejich zákonní zástupci seznámeni se školním řádem. Školní řád je také k dispozici na webových stránkách školy.
- Motivujeme rodiče žáků ke spolupráci se školou nejen v oblasti šikany. Snažíme se navodit pocit důvěry, kdy rodič otevřeně komunikuje s pedagogem a je schopen upozornit na rizikové chování u svého dítěte, ale zejména ve vztahu spolužáků k němu.
- Ve škole probíhají aktivity zaměřené na prevenci šikany při výuce i mimo vyučování, zahrnuté ve Školním preventivním programu.
- Všechny projevy šikany okamžitě řeší třídní učitelé spolu s výchovně-preventivním týmem školy a podle závažnosti jsou ihned oznámeny zákonným zástupcům žáků, případně, dle kompetence k jeho řešení, konkrétnímu spolupracujícímu subjektu.
- V případě řešení případů šikany jsou o této situaci informováni všichni pedagogičtí

pracovníci na pedagogické radě nebo na pracovní poradě.

3.1 Specifická preventivní opatření zaměřená na učitele

- Školní preventivní program je založen na celoškolním přístupu. Škola respektuje identitu a individualitu každého svého člena, odmítá násilí a zneužití moci v jakékoli podobě a přiznává riziko výskytu šikany.
- Vedení školy vyjadřuje pedagogům podporu, oceňuje jejich práci, vytváří atmosféru důvěry. Podporuje spolupráci v pedagogickém sboru a zastává nekonfliktní způsob řešení problémů, zároveň má škola jasně stanovený způsob, jakým mají pedagogové podezření na šikanu své osoby nebo kolegy, nebo oznámení o šikaně podat, jak s tím bude nakládáno.
- Pedagog nastavuje a uplatňuje jasná pravidla ve třídě a na konflikt nebo nerespektování reaguje včas, pracuje s pravidly v chování, vyhýbá se řešení konfliktu a konfrontací ze strany žáka před celou třídou, usměrňuje řešení na individuální konzultaci. Vyhýbá se konfrontačnímu tónu a posiluje zapojení žáků do výuky. Činí výuku pro žáky zajímavou, propojuje výuku s běžným životem a potřebami žáků, jeho výklad a očekávání jsou pro žáky srozumitelné, odpovídají obtížnosti, kterou mohou zvládnout apod.
- Pedagog očekává úspěch u všech žáků a podporuje je, dává žákům zpětnou vazbu k tomu, co udělali dobře, staví na silných stránkách žáků a nezpůsobuje ponížení nebo zesměšnění žáka před třídou. Při hodnocení žáka zachovává jeho důstojnost všímá si změn v náladě, emocích a v chování žáků a včas na ně reaguje. Problémy neřeší sám, ale ve spolupráci se školním poradenským pracovištěm, případně s vedením školy, všímá si prosociálního a kooperativního chování žáků a oceňuje je. Podporuje kooperaci mezi žáky a prostředím, kde se každý žák cítí přijatý.

4. Postup při podezření na šikanu

Postup při výskytu šikany je součástí dokumentu Krizového plánu školy, který je připojen k MPP aktuálního školního roku:

1. Je nutné rozlišit hranici, která odlišuje šikanování od škádlení nebo agrese (bývá někdy nezřetelná). U žáků se za šikanování nepovažuje škádlení nebo agrese, které nemá znaky šikanování. Jeden z hlavních znaků tohoto jednání je, že je opakované a dlouhodobé.

2. Pedagogický pracovník (pověřený vedením školy – výchovný poradce, školní metodik prevence) vyhodnotí závažnost situace a informuje vedení školy a ostatní členy pedagogického sboru.
3. Dle závažnosti zjištěných informací, rozhodne vedení školy o pomoci externích odborníků. Při řešení by měl být kladen akcent na to, že žák, který je obětí šikany, není jejím viníkem a neměl by tedy být důsledky řešení znevýhodněn. Je důležité se samotným žákem probrat, co škola může udělat pro to, aby se opět cítil bezpečně.
4. Součástí řešení pak musí být vždy nastavení ozdravných mechanismů pro všechny, kteří se šikany účastnili, a dále pro celou skupinu (třídu). Pro nápravu situace ve skupině je potřeba pracovat s celým třídním kolektivem. Je nezbytné vypořádat se i s traumaty těch, kteří přihlíželi, ale nezasáhli (mlčící většina či menšina).
5. Škola dále pracuje s agresorem (vedení k náhledu na vlastní chování, motivy apod.) i s obětí šikany. V případě potřeby doporučí zákonnému zástupci péči dítěte v pedagogicko-psychologické poradně, středisku výchovné péče nebo jiných odborníků – klinických psychologů, psychoterapeutů nebo psychiatrů.

Škola má nezpochybnitelnou odpovědnost za své žáky. V souladu s ustanovením § 29 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, jsou školy a školská zařízení povinny zajišťovat bezpečnost a ochranu zdraví dětí, žáků a studentů v průběhu vzdělávacích a souvisejících aktivit a současně vytvářet podmínky pro jejich zdravý vývoj a pro předcházení vzniku rizikového chování. Z tohoto důvodu pedagogický pracovník šikanování mezi žáky předchází, neprodleně řeší jeho projevy a všem obětem poskytne okamžitou pomoc.

Po celou dobu řešení škola zajišťuje ochranu informací a informátorů, jasně vyjadřuje negativní postoj k násilí a ukazuje, že je toto téma považováno za vážné. Škola eviduje projevy šikany a dále reviduje preventivní postupy, bezpečnostní a krizové plány a nastaví taková opatření, aby bránila návratu rizikového chování.

Škola má ohlašovací povinnost při výskytu šikany v následujících případech: Dojde-li k šikaně v průběhu vyučování, s ním souvisejících činností nebo při poskytování školských služeb, má škola povinnost tuto skutečnost oznámit zákonnému zástupci jak žáka, který byl útočníkem, tak žáka, který byl obětí. Tato povinnost vyplývá ze školského zákona (§ 21 odst. 2 školského zákona). Škola ohlašuje orgánu sociálně-právní ochrany dětí takové skutečnosti,

které nasvědčují tomu, že dítě je v ohrožení buď proto, že ho ohrožuje někdo jiný, nebo proto, že se ohrožuje svým chováním samo. Situace ohrožení dítěte přitom musí trvat po takovou dobu nebo nabývat takové intenzity, že nepříznivě ovlivňuje vývoj dítěte anebo je nebo může být příčinou nepříznivého vývoje dítěte (viz § 6, 7 a 10 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů); v případě šikany se jedná o všechny případy, které škola oznámila policejnímu orgánu nebo státnímu zástupci a dále případy, které sice výše uvedeným nebyly oznámeny, avšak které jsou svou povahou velmi závažné a nasvědčují tomu, že dítě se nachází v nepříznivé sociální situaci, jelikož jeho přirozené prostředí nedokáže dostatečným způsobem naplňovat své funkce při zajišťování přiměřené ochrany příznivého vývoje dítěte.

Z hlediska trestního zákona může šikanování žáků naplňovat skutkovou podstatu trestných činů či provinění vydírání §235, omezování osobní svobody § 213, útisku § 237, ublížení na zdraví §221-224, loupeže §234. **Dojde-li v souvislosti se šikanou k jednání, které by mohlo naplňovat znaky přestupku nebo trestného činu, obrací se škola na Policii ČR. Trestní oznámení je možné podat také na státní zastupitelství. Tuto skutečnost oznámí ředitel školy nebo jiná pověřená osoba jakoukoliv formou (písemně, telefonicky, osobně) na Policii ČR, v ideálním případě přímo specialistovi na problematiku mládeže Služby kriminální policie a vyšetřování, jinak na nejbližším obvodním oddělení Policie ČR. V takovém případě vystupuje tato osoba jako oznamovatel a má právo na vyrozumění do jednoho měsíce od podání oznámení. Oznámení může podat také zákonný zástupce dítěte.**